

Fővárosi Ítéltábla,
mint másodfokú közösségi védjegybíróóság
8.Pf.21.130/2014/5.

A Fővárosi Ítéltábla S.B.G.&K. Ügyvédi és Szabadalmi Iroda (fél címe 1, ügyintéző: dr. Szamosi Katalin ügyvéd) által képviselt felperes neve (...) felperesnek dr. Takács Zoltán ügyvéd (....) által képviselt A... Kft. (...) alperes ellen közösségi védjegybitorlás megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2014. április 16. napján kelt, 3.P.../2013/6. számú ítélete ellen az alperes 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését azzal a szövegezésbeli pontosítással hagyja helyben, hogy az alperes az elégtétel adására az ítélet jogsértést megállapító rendelkező részének a közzétételével köteles.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 278.000 (Kétszázhetvennyolcezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú közösségi védjegybíróóságként eljáró Fővárosi Törvényszék ítéletével megállapította az alperes azzal, hogy a székhelyén található épülete homlokzatán a zöld-sárga színű szarvas ábrázolást és a „John Deere...” megjelölést alkalmazza, e megjelöléseket, valamint a „JD” monogramot nyomtatott és online sajtóban megjelentetett hirdetésében használja, úgyszintén azzal, hogy a „j...hu” domain név alatt elérhető oldalán az előbbi megjelöléseket 2013 márciusáig használta, 2012. április 1. napjától bitorolta a felperes ..., ..., ... és ... lajstromszámú közösségi védjegyeit, ezért a még folyamatban lévő magatartások abbahagyására kötelezte, egyben eltiltotta a további jogsértéstől. Kötelezte az alperest, hogy adjon elégtételt a jogsértést megállapító jogerős ítélet rendelkező részének az A... folyóiratban 1/4-ed oldalméretben, egy alkalommal való közzétételével. Az ezt meghaladó keresetet elutasította. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 444.000 forint perköltséget.

A tényállás szerint a felperes a jogosultja az 1996....-i elsőbbségű ... lajstromszámú, illetve 1998. ...-i elsőbbségű ... lajstromszámú „John Deere...” szövédjegyeknek, továbbá a 2000. ...-i elsőbbségű ... lajstromszámú ugró szarvast imitáló ábrás védjegynek, az 1996. ...-i elsőbbségű ... lajstromszámú „JD” ábrás védjegynek, valamint a 2003. ...-i elsőbbségű ... lajstromszámú „JDParts” szövédjegynek. Az első és harmadik védjegyek oltalma egyebek mellett a Nizzai Megállapodás 12., 35. és 37. osztályaiba, a második védjegyre a 35. és 42. osztályokba, a negyediké mások mellett a 12. osztályba, az utolsó védjegyre pedig a 7., 12., 35. és 42. osztályokba tartozó árukra és szolgáltatásokra terjed ki. A felsorolt áru és szolgáltatási osztályok a felperes tevékenységi területének megfelelően a gépek, mezőgazdasági gépek, tudományos és mérő eszközök,

fémalkatrészek, fémépítő szerkezetek, reklámozás, kereskedelmi ügyletek, javítás, szerelés, tervező-kutató tevékenység, hardver és szoftver fejlesztés árukat és szolgáltatásokat ölelik fel.

A felperesnek 2012-ben tudomására jutott, hogy az alperes a „j....hu” domain név alatt reklámozza szolgáltatásait, köztük a J... D... termékek szervizelését és értékesítését, továbbá épületének homlokzatára az ugró szarvas és a „John Deere” védjegyekkel azonos megjelölést mutató táblákat helyezett ki. Ezért 2012. december 18-án levélben szólította fel az alperest, hogy hagyjon fel védjegyeinek az épülete homlokzatán és a honlapján történő használatával. Az alperes válaszában a felperesi követelést elhárította, újabb levelére pedig már nem is válaszolt.

A felperes pontosított keresete annak megállapítására irányult, hogy az alperes a felsorolt magatartásokkal bitorolja védjegyeit. A jogsértés kezdő időpontját 2012. április 1. napjánban határozta meg azzal, hogy a bitorlás a „j....hu” domain alatt elérhető oldalon 2013 márciusában befejeződött. Kérte az alperest abbahagyásra kötelezni és a jövőbeni jogsértéstől eltiltani, emellett az Agrárágazat című magazinban elégtétel közzétételére is igény tartott.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. A jogsértést valamennyi magatartás tekintetében vitatta és előadta, hogy 2013 nyaratól már nem foglalkozik J... D... termékek kereskedelmével, a levélváltást követően honlapjáról a kifogásolt megjelöléseket eltávolította és a telephelyén lévő épületről is leszerelte a sérelmezett táblákat, amiket egyébként a felperesi termékek hivatalos németországi forgalmazójától szerzett be ellenérték fejében.

Az elsőfokú bíróság a keresetet nagyobb részt alaposnak találta. Döntését az Európai Unió Tanácsának a közösségi védjegyről szóló 207/2009/EK rendelete (Kvr.) 9 cikk (1) bekezdés a) és b) pontjaira, (2) bekezdés b) és d) pontjaira, illetve a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 76/D. §-ára, valamint 27. § (2) bekezdés a), b) és d) pontjaira alapította.

Rögzítette, hogy a felperes hiteles lajstromkivonatokkal igazolta, hogy a megjelölt áru és szolgáltatási osztályokban a védjegyek javára oltalom alatt állnak. A csatolt fotókkal, illetve az A... című folyóirat cikkével és hirdetésével bizonyítást nyert, hogy az alperes a „John Deere” és az ugró szarvas védjegyekkel azonos megjelöléseket használ. Nem volt vitás, hogy az alperes árusította a felperes mezőgazdasági eszközeit, de védjegyhasználati engedéllyel nem rendelkezett.

Utalva az Európai Bíróság előzetes döntéshozatali eljárásban hozott C-63/97. számú BMW-döntésére egyetértett a felperessel abban, hogy az alperes túlterjeszkedett a még megengedhető engedély nélküli védjegyhasználaton. A reklámtábla kihelyezésével megvalósultnak találta a Kvr. 9. cikk (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdés b) pontja szerinti védjegybitorlást. Az alperes ugyanis azzal, hogy az épület homlokzatán, jól látható módon a „John Deere” és az ugró szarvas védjegyekkel azonos feliratot és ábrát alkalmaz úgy, hogy ezek mellett más márkajelzéseket nem tüntet fel az átlagfogyasztóban azt a benyomást keltheti, hogy kizárólag a perbeli védjegyekkel kapcsolatos termékeket értékesít, szolgáltatást nyújt, amit a felperessel fennálló különleges üzleti kapcsolat, pl. disztribútori viszony indokol. Nem mentesíti az alperest a bitorlás alól, hogy a táblákat kereskedelmi forgalomban, ellenérték fejében vásárolta, azt pedig nem igazolta, hogy a sérelmezett táblákat eltávolította, ekként e körben a jogsértést az elsőfokú bíróság folyamatosnak tekintette.

Az A...című sajtótermékben megjelent hirdetés szintén kizárólag a felperes védjegyeit tartalmazza, ezért a Kvr. 9. cikk (2) bekezdés d) pontjába ütköző védjegybitorlás megvalósul, hiszen az átlagos

fogyasztóban itt sem alakulhat ki az a benyomás, hogy a védjegyekkel jelzett áru csak egy az alperes által forgalmazott eltérő márkájú termékek közül.

Kifejtette, hogy a „j....hu” domain regisztrálása és használata önmagában nem bitorló cselekmény, a magatartás csak a fogyasztókat tévedésbe ejtő honlaptartalommal együtt válik jogsértővé. Az F/7. jelű bizonyíték szerint a „j....hu” domain névben és az alatta elérhető honlap címlapján a „JD TECHNIKA” felirat a „John Deere” és az ugró szarvas védjegyek társaságában jelenik meg, ezzel a „JD” ábrás védjegy tekintetében megállapítható a Kvr. 9. cikk (1) bekezdés b) pontjába ütköző bitorlás, ami a reklámozásban valósul meg. A címlapon a védjegyek a fejlécben szerepelnek, így a felhasználó arra a következtetésre juthat, hogy a védjegyjogosult, vagy a vele speciális üzleti kapcsolatban álló más személy honlapjával találkozott. A „technika” szó az érintett mezőgazdasági eszközök, gépek viszonylatában leíró jellegű és nem ad elegendő utalást arra, hogy a domain név, illetőleg a honlap használója a felperestől független személy. A 2013. május 31. napján felvett közjegyzői ténytanúsítványban az alperesi honlapról készült oldalakon a fejlécben már nem jelennek meg a felperesi védjegyek, hanem helyettük egy kombájn látható, alatta pedig más védjegyek között egy traktor került elhelyezésre. Ebben a formában a honlap már nem sérti a perbeli védjegyeket, a bitorlás befejezett. Mivel a bitorlások megjelölt kezdő időpontját az alperes nem vitatta, így azt a felperes által 2012. április 1. napjában megjelölt időpontban állapította meg. A honlapon történt bitorlás tekintetében pedig a felperes elfogadta, hogy ott a használat 2013 márciusáig tartott, ezért a jogsértés befejező időpontját ehhez igazította.

A „JDParts” védjegy bitorlását azonban nem látta megállapíthatónak rámutatva, hogy a felperes maga sem fejtett ki érvelést e körben és a bíróság sem látta összetéveszthetőnek ezt a védjegyet az alperes által használt megjelölésekkel. Erre tekintettel a ... lajstromszámú szóvédjeggyel kapcsolatos bitorlásra irányuló keresetet elutasította.

A döntés ellen az alperes élt fellebbezéssel, amiben elsődlegesen a határozat hatályon kívül helyezését indítványozta, másodlagosan az ítélet részbeni megváltoztatásával a teljes kereset elutasítását kérte.

Megismételte, hogy a társaság 2013 nyara óta nem foglalkozik mezőgazdasági gép- és eszköz kereskedelemmel, ekként a jogsértő magatartás abbahagyására, illetve az attól való eltiltásra vonatkozó rendelkezés jogszabályba ütközik. A sérelmezett újságcikk kapcsán kiemelte, hogy annak címe is utal rá, hogy az alperes megelőzően több típusú mezőgazdasági vontató, illetve alkatrész kereskedelmével foglalkozott és csak a harmadik részben esik szó a J... D... termékek értékesítéséről, de a végén tételesen fel vannak sorolva az értékesítésre kínált márkák. A riport célja az alperes reklámozása volt, annak alapján a laikus fogyasztó nem juthatott arra, hogy a társaság csak kereskedelemmel, ezen belül J... D... termékek értékesítésével foglalkozik kizárólagos forgalmazói jogosultság birtokában. Ezért a cikk a felperes jogait nem sérti és az alperesi magatartás alkalmatlan a Kvr. 9. cikk (2) bekezdés d) pontjában foglaltak kimerítésére. Megjegyezte, hogy az ítélet a honlapon szereplő feliratot tévesen jelölte „JD TECHNIKA”-ként, mert az helyesen „JDTECHNIKA”, ami egyébként nem a felperesi monogramra, hanem az alperesi domain névre utal. A „j....hu” honlap kezdő oldalán a korábban forgalmazott valamennyi termék neve megtalálható, így a laikus fogyasztóban a „JDTECHNIKA” nem keltheti azt a benyomást, hogy kizárólagos J... D... disztribútorról lenne szó, miáltal a felirat önmagában nem alkalmas védjegybitorlás realizálására.

Az alperes előadta, hogy nem lépett túl az Európai Bíróság döntésében meghatározott használaton azzal, hogy az épületre más márkákat feltüntető reklámtáblát nem helyezett ki és vitatta, hogy így

azt a benyomást keltené, hogy a felperessel különleges kapcsolatban áll. Csupán jelezni kívánta a potenciális fogyasztók felé, hogy maga is foglalkozik a felperesi termékek értékesítésével, de soha semmilyen fórumon nem állította, hogy azok kizárólagos forgalmazója lenne és ennek a látszatát sem keltette. Ismét hivatkozott rá, hogy a kifogásolt reklámtábla kereskedelmi forgalomban kapható, ellentétben más társaságok márkajelzéseivel és ez az oka, hogy egyéb márkák nem kerültek fel az épületekre. Hangsúlyozta, hogy a felperes maga kínálta értékesítésre a védjegyeit tartalmazó reklámtáblát, amit így bárki megvásárolhatott.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult, annak helyes indokaira tekintettel.

A másodfokú bíróság fellebbezés hiányában nem vizsgálta a döntésnek a „JDParts” védjegy tekintetében a bitorlás megállapítására irányuló keresetet elutasító rendelkezését, ebben a részében az ítélet jogerőre emelkedett.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást kellő mélységben feltárta, döntésével és indokaival a másodfokú bíróság egyetértett. Kizárólag az elégtételadás körében látott pontosításra okot, akként, hogy az alperes nem a teljes ítélet, hanem a jogsértést megállapító rendelkező részének a közzétételére köteles.

Érdemben azonban a jogszabályok megfelelő és a kialakult védjegyjogi gyakorlatot is tükröző alkalmazásával jutott arra a helytálló meggyőződésre, hogy a sérelmezett alperesi használat megvalósítja a felperes perbeli közösségi védjegyeinek a bitorlását.

Az A... című magazin csatolt 2012. ...i cikke már a címében is külön kiemeli, hogy az alperes egyebek mellett foglalkozik J... D... termékek értékesítésével. Kétségtől eltekintve egyéb forgalmazott márkákról is szó esik az írásban, de tekintettel arra, hogy a cikkben található egyetlen képen az ugró szarvast, illetve a J... D... feliratot mutató táblákkal ellátott épület előtt öt J... D... mezőgazdasági gép látható alappal juthat arra az olvasó, hogy egy márkaspecialistával találkozott. A védjegyjogosulthoz fűződő különleges kapcsolatát annak alapján is feltételezheti a fogyasztó, hogy az alperes minden géphez forgalmaz alkatrészeket és működési köre az egész országra kiterjed, amint ez a cikknek a kifejezetten a J... D... márkának szentelt 3. részéből kitűnik. Ezt a megítélést erősíti, hogy a számban, majd a következő decemberi számban is a J... D... termékekre vonatkozó alperesi színes hirdetésben az ugró szarvas, illetve a szóvédjegyek szintén szerepelnek. Önmagában az a körülmény, hogy a cikk szerint az alperes más márkájú termékekkel is foglalkozik nem zárja ki, hogy a fogyasztó arra a téves feltevésre jusson, hogy a perbeli védjegyek jogosultjával szoros üzleti kapcsolatban álló gazdasági szereplővel találkozott. A másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy a jogsértés megvalósulásához nem kell az összetévesztésnek ténylegesen bekövetkeznie elégséges, ha annak fennáll a reális lehetősége és ez az adott esetben megállapítható. A jogsértés objektív jellege folytán pedig azon alperesi hivatkozás súlytalan, hogy a riport célja nem a felperesi márka, hanem saját maga reklámozása volt. Miként irreleváns a fellebbezés azzal kapcsolatos érvelése, hogy ellenérték fejében szerezte a sérelmezett táblákat.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helytállóan helyezkedett arra az álláspontra, hogy az ilyen használat már túlmutat az Európai Bíróság által kimunkált megengedett körön és a Kvr. 9. cikk (1) bekezdés a) pontjába, illetve (2) bekezdés b) és d) pontjaiba ütközik, mert az alperesnek nem kell ahhoz feltétlenül a védjegyeket megjelenítenie, hogy potenciális klienseihez eljuttassa azt az

információt, hogy foglalkozik a felperesi termékek és alkarészeik kereskedelmével. Az alperes a fellebbezésében ismételtén előadta, hogy 2013 nyarától már nem foglalkozik mezőgazdasági gép- és eszköz kereskedelemmel, illetve hogy a kifogásolt táblákat már eltávolította az épülete homlokzatáról, de az őt a Pp. 164. § (1) bekezdése szerint terhelő bizonyítási kötelezettségnek nem tett eleget, mert állítását semmivel nem támasztotta alá. Ekként a jogsértés folyamatosságára helyesen következtetett az eljáró bíróság és a Vt. 27. § (2) bekezdés b) pontja szerint megfelelően alkalmazta objektív jogkövetkezményként az abbahagyásra és a jövőbeni jogsértéstől való eltiltásra vonatkozó rendelkezést is.

A „j....hu” honlapon történt használat szintén jogsértő és ennek megítélése körében nincs annak ügydöntő jelentősége, hogy az ítélet a „JDTECHNIKA” helyett tévesen a „JD TECHNIKA” főcímet szerepelteti, mert a szóköz hiánya nem vezet más eredményre. Az alperesi megjelölés teljesen magában foglalja mégpedig a magyar nyelv kiejtési szabályai szerint az első hangsúlyos helyen a „JD” védjegyet, a technika szó ugyanakkor az érintett mezőgazdasági gépek tekintetében tisztán leíró, tehát amint azzal az elsőfokú bíróság helyesen érvelt nem biztosít kellő elhatárolást a fogyasztók számára. Ekként ezen befejezett cselekménnyel megvalósult a Kvr. 9. cikk (1) bekezdés b) pontjában, illetve (2) bekezdés d) pontjában foglalt tényállás. Helyesen állapította meg tehát a védjegybitorlást és tiltotta el a további jogsértéstől.

A kifejtettek alapján a Fővárosi Ítélet tábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alkalmazásával a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

Az eredménytelenül fellebbező alperest a Pp. 239. §-a folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a felperest képviselő ügyvéd munkadíjából álló másodfokú perköltség megfizetésére, melynek összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján állapította meg a Pf.5/F/1. szám alatt csatolt számlákat elfogadva, figyelemmel arra is, hogy az alperesi bitorlást négy védjegyet érintett.

Budapest, 2015. április 2.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke
Dr. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr. Békefiné dr. Mózsik Tímea s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: